

5 e.

Kjøbenhavn's Blomsterhandler-Forening.

Paa „Kjøbenhavn's Blomsterhandler-Forenings“ Begne tillade vi os ved nærværende Andragende at anmode den høje Rigsdag om, at de i Regeringens Toldlovsforslag ansatte Toldsatser:

for Blade og Grene...	2 Kr. pr. Pd. Brutto
— Blomster	10 — — —

maa søges ændrede til:

Blade og Grene.....	fri
Blomster.....	1½ Kr. pr. Pd. Netto.

Allerede da Regeringens Toldlovsforslag forelaa i 1889 tillod vi os at indgive til saavel Regering som Rigsdag et Andragende i denne Retning. Der er for saa vidt taget Hensyn til dette, som Blade og Grene, der i Forslaget af 1889 vare ansatte til 10 Kr. pr. Pd. Brutto, nu, som anført, ere ansatte til 2 Kr. pr. Pd. Brutto; denne Medfættelse betyder imidlertid intet. Tolden vilde endda blive saa enorm høj, at den vilde vise sig absolut lig et Indførselsforbud, hvilket vilde ødelægge mangfoldige Blomsterhandlere uden at gavne Gartnerne. Det er den billige Pris paa disse indførte store, blanke, læderagtige Blade (som Aucuba, Prunus, Laurbær, Magnolie, Nispele etc.) fra c. 40 til c. 80 Dre pr. Bund, som har skabt vor betydelige Kransebindingsindustri, og denne Industri ernærer et overordentlig stort Antal Mennesker baade i Hovedstaden og Provinserne. Denne Industri er ødelagt, naar Prisen bliver saa høj, som Regeringsforslaget vilde medføre. Disse Blade kunne Gartnerne herhjemme ikke skaffe, og hvad de kunne producere af finere Sager er saa kostbart, at det kun kan anvendes til slige dyre Kranse, som det store Publikum ikke køber. Vort simplere hjemlige Vindegrønt som Gran, Buksbom, Thuja, Efeu, der endda om Vinteren kan være vanskelig nok at skaffe, vil næppe accepteres af Publikum, der da vil vende tilbage til de forskellige smagløse, kunstige Kranse af Papir, Metal o. s. v., som brugtes i ældre Tid. De vistnok saare saa Handelsgartnere ved Hovedstaden, der ere Talsmænd for Tolden (i Provinserne er der maaste næppe een Handelsgartner, der ønsker Bladtold, al den Stund Provinshandelsgartnerne virke som Stedets Blomsterhandlere, og, idet de forskrive fuldt saavel som nogen Hovedstads-Blomsterhandler, afgive et udmærket Bevis paa, at de ikke selv kunne producere noget brugeligt Vindegrønt) vilde da for sent erkende, at der ved Indførselsforbudet er begaaet et stort Misgreb, thi deres bedste Indtægtskilde, Salget af afstaaerne Blomster til Blomsterhandlerne, vil standse, naar Kransebindingsindustrien i det store stopper. Kransebindingen og intet andet er det nemlig, der bærer Blomsterhandelen herhjemme.

I Sverige (og i hele den store sydlige Del af Sverige maa Forholdene i denne Henseende vel nok siges at være omtrent som herhjemme) indførtes i 1888 en Bladtold af 50 Dre pr. Pd. Netto (1 Kr. pr. Kilo Netto). Denne i Forhold til vort Regeringsforslag dog saare beskedne Told har viist sig saa umulig, at den fra 1ste Januar 1890 er nedsat til 25 Dre pr. Pd. Netto (50 Ø. pr. Kilo Netto).